

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

4.05.2018 r.

Szanowni Państwo,

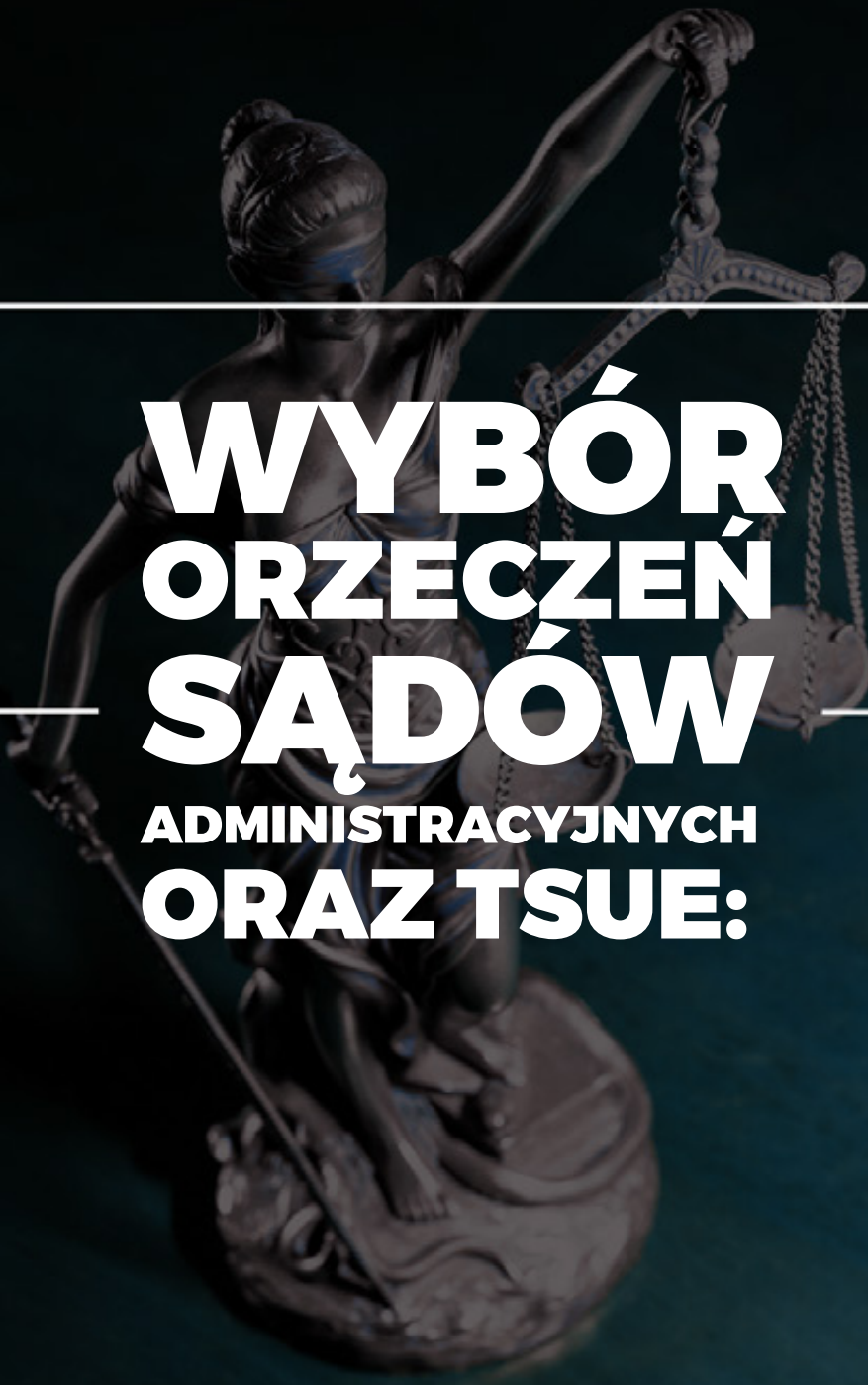
mamy przyjemność zaprezentować kolejne wydanie Przekroju Podatkowego.

W cotygodniowym Przekroju Podatkowym znajdą Państwo skrócone opracowania interesujących orzeczeń sądowych oraz interpretacji organów podatkowych i ZUS dotyczących tematyki podatkowej.

W przypadku pytań, prosimy o kontakt z Kancelarią: biuro@ptpodatki.pl, tel. +48 22 205 22 00 lub z doradcą w Kancelarii odpowiedzialnym za bieżącą obsługę podatkową Państwa Firmy.

Życzymy ciekawej lektury,

Zespół Kancelarii Paczuski Taudul

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

**WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 24/04/2018
[III SA/WA 1681/17]: Zakres przedmiotowy pojęcia wartość transakcji w przypadku kredytów, depozytów oraz gwarancji w świetle art. 9a ust. 1d u.p.d.o.p.**

W przypadku transakcji takich jak kredyt, depozyt oraz gwarancja, wartość transakcji, o której mowa w art. 9a ust. 1d u.p.d.o.p., stanowią odsetki, prowizje i inne opłaty ustalone na tych transakcjach wraz z kwotą, od której wynagrodzenie jest obliczane, czyli częścią kapitałową transakcji. Pojęcie „transakcji”, którym ustawodawca posłużył się w analizowanym przepisie, jest pojęciem szerokim, obejmującym wszelkiego rodzaju operacje dokonywane pomiędzy podmiotami powiązаныmi, których przedmiotem są świadczenia zarówno o charakterze materialnym, jak i niematerialnym. W zakresie tego pojęcia mieści się zatem cała wartość przychodów z umowy kredytu, depozytu czy gwarancji. Przy ustaleniu wartości spornej transakcji polegającej na zawarciu umowy kredytu, depozytu czy gwarancji istotny jest cel uzasadniająca konieczność sporządzenia dokumentacji do owej transakcji, o której mowa w art. 9a ust. 1 u.p.d.o.p. Dokumentacja ta ma umożliwić weryfikację przez organy podatkowe cen stosowanych w transakcjach z podmiotami powiązаныmi. A zatem, nie może ona dotyczyć wyłącznie wynagrodzenia z umowy kredytu, gwarancji czy depozytu.

**WYROK 7 SĘDZIÓW NSA Z DNIA 23/04/2018 [I FSK 255/17]:
Postanowienie naczelnika US o przedłużeniu terminu zwrotu różnicy podatku do czasu zakończenia weryfikacji musi być doręczone podatnikowi przed upływem terminu wskazanego w art. 87 ust. 2 w zw. z ust. 6 u.p.t.u.**

Przepis art. 87 ust. 2 w zw. z ust. 6 u.p.t.u. w brzmieniu obowiązującym w 2015 r. ogólnie stanowił o kwestii związanej z przedłużeniem terminu zwrotu różnicy podatku i nie rozstrzygał kwestii, w jaki sposób ten termin ma być liczony. W związku z tym należało sięgnąć do przepisów o.p., w szczególności do art. 280 oraz art. 212 i art. 219 o.p. Analiza tych przepisów prowadzi do wniosku, że w stanie prawnym obowiązującym w 2015 r. określony w art. 87 ust. 2 w zw. z ust. 6 u.p.t.u. termin dotyczący zwrotu podatku zostaje przedłużony, jeżeli przed jego upływem podatnikowi doręczono postanowienie naczelnika US o przedłużeniu terminu zwrotu różnicy podatku do czasu zakończenia weryfikacji rozliczenia w ramach czynności sprawdzających. Zatem, warunkiem skutecznego przedłużenia terminu zwrotu podatku jest doręczenie postanowienia naczelnika US podatnikowi przed upływem wskazanego terminu.

**WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 25/04/2018 [III SA/WA 2348/17]:
Kwestia prawa do odliczenia VAT od wydatków ponoszonych na realizację programów z obszaru strategii CSR**

Przy wykładni art. 86 ust. 1 u.p.t.u. w kontekście prawa do odliczenia VAT naliczonego z faktur zakupowych dotyczących projektów realizowanych w ramach strategii odpowiedzialnego biznesu (CSR) należy brać pod uwagę, że powstają różne, alternatywne pomysły marketingu i reklamy, budowania marki. Jednym ze sposobów są projekty społeczne realizowane w obszarach strategii odpowiedzialnego biznesu. Prowadzenie reklamy w środowiskach lokalnych, wspomaganie tej społeczności ma budować więź społeczno-lokalną, ma stwarzać korzystną synergię między biznesem a społeczeństwem, ale daje również możliwość wykorzystania informacji o odpowiedzialnym biznesie prowadzonym przez spółkę w praktykach reklamowych i marketingowych. W szczególności, gdy spółka działa na rynku konkurencyjnym, czyli potrzebuje marketingu i reklamy, to takie działania są związane z działalnością gospodarczą podatnika – a tym samym, dają prawo do odliczenia podatku naliczonego.

WYROK 7 SĘDZIÓW NSA Z DNIA 23/04/2018 [I FSK 1237/17]: Zasady korygowania przez gminę deklaracji VAT-7 dotyczących podatku naliczonego związanego z czynnościami opodatkowanymi jednostek organizacyjnych gminy przed dokonaniem centralizacji rozliczeń

1) Istotną dla meritum sprawy kwestią jest to, czy prawo gminy do odliczenia podatku naliczonego związanego z wydatkami poniesionymi na inwestycję przekazaną następnie jednostce budżetowej wykonującej w oparciu o ten składnik gminy gminne czynności opodatkowane, może być realizowane niezależnie od jednoczesnego urzeczywistnienia innych konsekwencji uznania gminy za jedyny podmiot posiadający status podatnika VAT, przy pozbawieniu tego statusu jednostek organizacyjnych gminy. Na tak postawione pytanie należy udzielić odpowiedzi negatywnej. Na gruncie VAT konsekwencje uznania, komu przysługuje status podatnika VAT, a komu nie, nie mogą ograniczać się do elementu rozliczenia, na którym co do zasady zależy podatnikowi, tj. uprawnienia do odliczenia podatku naliczonego. Oczywiście jest, że ustalenie, czy podatnik powinien uiścić podatek VAT, czy też jest uprawniony do uzyskania zwrotu oraz jakiej kwoty jest wynikiem operacji matematycznej, dla któ-

rej decydujące znaczenie ma nie tylko wielkość podatku naliczonego, ale również podatku należnego. A zatem, gmina deklarując wyższą kwotę podatku naliczonego (akceptując tym samym, że OSiR nie jest odrębnym od niej podatnikiem VAT) powinna korygując dotychczasowe rozliczenia VAT zadeklarować podatek należny wypracowany w okresie rozliczeniowym przez OSiR. Skoro bowiem wykonane przez te jednostki organizacyjne czynności opodatkowane stanowiły w istocie czynności gminy, powinno to znaleźć odzwierciedlenie w wykazywanych przez nią kwotach podatku należnego.

2) Regulacje ustawy o centralizacji rozliczeń, w tym zwłaszcza wynikające z art. 22 ust. 1, należy traktować jako przyjęcie ze względów praktycznych przejściowej fikcji prawnej, zakładającej odrębność wskazanych podmiotów na gruncie VAT. Niemniej jednak, nie może ona dotyczyć sytuacji, w których odrębność ta jest zaburzona przez samo działanie gminy, ujmującej w swej deklaracji korygującej podatek naliczony związany z czynnościami opodatkowanymi wykonywanymi bezpośrednio nie przez nią, a przez jej niesamodzielną jednostkę. Te rozważania należy także uzupełnić o treść art. 23 ww. ustawy, który powinien znaleźć zastosowanie.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI SKARBOWEJ Z DNIA 19/04/2018 [0111-KDIB1-3.4010.46.2018.1.JKT]: Koszty dyskonta nie stanowią kosztu finansowania dłużnego w rozumieniu art. 15c ust. 12 u.p.d.o.p.

W związku ze sprzedażą pojazdów na rzecz kontrahenta, dochodzi do przeniesienia własności przedmiotu sprzedaży, za które spółce przysługuje wynagrodzenie, a z racji umożliwienia kontrahentowi rozłożenia płatności na raty - również dodatkowe środki wynikające z późniejszego otrzymania wynagrodzenia (koszty dyskonta). Następnie zbywając na rzecz banku wierzytelność własną, powstałą w wyniku wyżej opisanej transakcji, spółka uzyskuje przychód w wysokości ceny określonej w zawartej z tym bankiem umowie. Z chwilą zbycia wierzytelności, zobowiązanie kontrahenta względem spółki staje się zobowiązaniem względem banku. Zarówno w przypadku transakcji przeprowadzonej pomiędzy spółką i kontrahentem, jak i spółką i bankiem, spółka w żaden sposób nie korzysta ani nie uzyskuje środków finansowych od innych podmiotów, w rozumieniu art. 15c u.p.d.o.p. Kosztów dyskonta nie sposób traktować jako formy zabezpieczenia realizacji wierzytelności, które należy zaliczać do kosztów finansowania dłużnego:

1) w przedstawionych okolicznościach sprawy dochodzi do zbycia tej wierzytelności, a nie jej zabezpieczenia;

2) w art. 15c ust. 12 u.p.d.o.p., jako jeden z kosztów finansowania dłużnego wymieniono koszty zabezpieczenia zobowiązań, a nie wierzytelności - koszt taki jest zatem ponoszony wówczas, gdy podatnik zabezpiecza jako dłużnik swoje zobowiązania, a nie jako wierzyciel swoje wierzytelności.

Zatem, koszty dyskonta nie są dla spółki kosztami finansowania dłużnego.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 18/04/2018
[0111-KDIB1-2.4010.80.2018.1.AW]:
Do usług informatycznych nabywanych od podmiotów powiązanych nie stosuje się ograniczenia wynikającego z art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p.**

Pojęcia „usług doradczych, badania rynku, usług reklamowych, zarządzania i kontroli, przetwarzania danych, ubezpieczeń, gwarancji i poręczeń oraz świadczeń o podobnym charakterze” użyte w art. 15e ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p. nie obejmują usług informatycznych (IT). Brak jest w niniejszym przypadku wątpliwości, że usługi informatyczne nabywane od podmiotów powiązanych nie są podobne do usług doradczych, badania rynku, usług reklamowych, zarządzania i kontroli, przetwarzania danych, ubezpieczeń, gwarancji i poręczeń oraz świadczeń o podobnym charakterze. Świadczone na rzecz spółki usługi informatyczne nie posiadają bowiem żadnych cech wspólnych z ww. świadczeniami. Usług informatycznych nabywanych od podmiotów powiązanych nie można więc zrównywać z usługami doradczymi. Z przedstawionego opisu sprawy nie wynika, by w ramach świadczenia usług informatycznych podmioty powiązane udzielały spółce porad. Usługi informatyczne świadczone na rzecz spółki nie są również podobne do usług przetwarzania danych, gdyż pojęcie „przetwarzania danych” dotyczy czynności mających charakter odtwórczy i obejmują elementy takie jak porządkowanie, archiwizowanie, zabezpieczenie oraz udostępnianie zbiorów

danych. Zatem, usługi informatyczne (IT) nie podlegają wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów, ponieważ nie stanowią usług wymienionych w art. 15e ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p. Bez znaczenia zatem pozostaje w tym przypadku okoliczność świadczenia ich przez podmioty powiązane względem spółki w rozumieniu art. 11 u.p.d.o.p., gdyż niespełnienie przesłanki przedmiotowej wynikającej z art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p. powoduje brak zastosowania rzeczonożego przepisu w danej sprawie. Brak zastosowania w sprawie art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p. odnosi ten skutek, że również przepis art. 15e ust. 11 pkt 1 u.p.d.o.p. nie znajduje zastosowania w przedstawionym stanie faktycznym.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 16/04/2018
[0111-KDIB1-1.4010.106.2018.1.BS]:
Podmiot uprawniony do rozliczenia korekt przychodów/kosztów związanych z działalnością działu wydzielanego dotyczących przychodów i kosztów powstałych/poniesionych przed dniem podziału**

Spółka, w której został wyodrębniony dział, będzie uprawniona do rozliczenia korekt przychodów/kosztów związanych z działalnością działu wydzielanego dotyczących przychodów i kosztów powstałych/poniesionych i rozpoznanych zgodnie z przepisami u.p.d.o.p. przed dniem podziału. Korekty będą dotyczyć bowiem zdarzeń, które nastąpiły przed dniem podziału i zostały rozliczone przez spółkę przed tym dniem zgodnie z przepisami u.p.d.o.p.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 12/04/2018
[0114-KDIP2-3.4010.46.2018.1.MS]:
Zastosowanie art. 15e u.p.d.o.p.
w stosunku do spółki niemieckiej
będącej wspólnikiem spółek
osobowych**

Z art. 15e ust. 6 w zw. z art. 5 u.p.d.o.p. wynika, że ograniczeniom podlegają również koszty, o których mowa w ust. 1, poniesione przez spółki niebędące podatnikami w części, w jakiej przypadają na podatnika. Oznacza to, że jeżeli ww. koszty ponoszone są przez spółki transparentne podatkowo, których wspólnikiem jest podatnik, stosuje on do tych kosztów ograniczenia wynikające z nowych regulacji, proporcjonalnie do jego udziału w zyskach tych spółek. Pamiętać należy, że w sytuacji, gdy do udziału w zyskach spółki osobowej upoważniony jest inny podmiot niebędący podatnikiem, przychody i koszty przypadające na ten podmiot kaskadowo rozdzielone zostaną pomiędzy podmioty go tworzące. Zasada podziału przychodów i kosztów generowanych przez spółkę osobową – proporcjonalnie do posiadanych praw

udziału w jej zyskach – stosowana jest do momentu, gdy ujęte zostaną w księgach podatnika podatku dochodowego od osób prawnych lub fizycznych. W związku z powyższym, stwierdzić należy, że w przypadku ponoszenia przez jedną z tych spółek na rzecz drugiej kosztów wymienionych w art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p., to wydatki, poniesione na ich nabycie, będą podlegać po stronie wnioskodawcy (jako wspólnika spółek osobowych) ograniczeniu w zaliczeniu ich do kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 15e u.p.d.o.p. W świetle powyższego, stanowisko wnioskodawcy, że nie jest (nie będzie) on zobowiązany – jako podmiot rozliczający (na mocy art. 5 u.p.d.o.p.), w odpowiednich proporcjach, zarówno przychody oraz koszty generowane przez spółkę komandytową 1 oraz spółkę komandytową 2 – do stosowania w odniesieniu do przypadającej na niego części tych kosztów ograniczenia w możliwości zaliczania do kosztów uzyskania przychodów, o którym mowa w art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p. w przypadku ponoszenia przez jedną z tych spółek na rzecz drugiej kosztów wymienionych w art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p. – jest nieprawidłowe.

KONTAKT

WARSZAWA WOLA CENTER

ul. Przyokopowa 33, 01-208 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE JESIONOWA BUSINESS POINT

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01